

467

avivable adj. Susceptible d'èsser aviva
vat

avivador -a adj. Que aviva

avivament m. Acció d'avivar o
d'avivar-se; d'efecte

avivar v. tr. fer més viu, donar
més vida (a alguna cosa). Avivar
un llum. Avivar una conversa. Après
pluja ha avivat les plantes. || pron.
Amb el vent, s'avivà la foguera. A-
vivar-se una conversa, una discussió

avivar

♩ | avivar un color, en tintoreria, fer-
lo més brillant

avivatge m. Operació que
té per objecte avivar el color
d'un teixit, d'un filat.

avives f. pl. Adives